

2022. ÁPRILIS-JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 19. ÉVFOLYAM 4-6. SZÁM

HÉTKÖZNAPOK A HÁBORÚ ÁRNYÉKÁBAN

Érdekes megfigyelni, hogy milyen nagymértékű változáson ment át ez a vidék. Elsősorban a gyülekezetek összetételére gondolok. Annyi áldásban volt részünk, hogy csak csodáljuk érte a Mindenhatót. Igen, mindenható, mert neki semmi sem lehetetlen. Sem a múltban, sem a mostani időkben, amikor annyira bizonytalanná vált minden. Voltak nehézségek is persze meg kudarok is, de abból is tudtunk tanulni. Senki nem úgy indul a missziómezőre, hogy tudja, minden helyzetben mit kell majd tennie. Mindig többet kaptunk, mint amit megérdemeltünk.

Végignéztük és megharcoltuk fiataljaink megtérését, hitbeli növekedését, s most együtt örülünk a gyerekeiknek, akik a gyülekezetben vannak. Tizenöt év alatt két generáció

is felnőtt, s persze a legtöbben elmentek a világba. Értük sokáig szomorkodtam és sírtam, de ma már könnyebb elengedni. Rájöttem arra, hogy én nem tudom megmenteni őket, csak az Úr képes erre. Leesett rólam ez a teher, mert elfogadtam a döntéseiket. Ez nem azt jelenti, hogy egyet értek velük, de tudhatom, hogy mindent megtettünk értük, amit lehetett. A jövőjük most már az Úrnál van, és a döntés a saját kezükben.

Hálát adok az Úrnak, hogy ezek alatt az évek alatt például kevés temetés volt. Mintha az Úr meghosszabbította volna a testvérek életét. Még ma is vannak 80 és 90 év feletti tagjaink. Kegyelem. Velük beszélgetve annyi áldást kapok. Bizonyágtételeikből már sok szép történet született. Olyan történetek

ezek, amelyeket a 24. órában mondanak el. Ha ők elmennek, nem lesz, akitől megtudjuk, hogy működött Isten a múltban itt, Kárpátalján.

Elteltek tehát az évek. Tizenöt év! Nem kevés idő, ha csak az ember a saját életének változásait veszi is számba. Amikor Kárpátaljára költöztünk, fiunk másfél éves volt csak. Első perctől áldást hozott a misszióba. Ma ez a fiú 16 éves, és lassan egyetemre készül. Közben született még két lányunk, akik tizenegy- és hatévesek. 2007-ben még a húszas éveinkben jártunk, ma már a negyvenesekben. Végigéltünk mindent, amit minden más „rendes” család, csak nem otthon, hanem

külföldön. Sokan, sokszor kérdezték meg az elején, hogy hogy vagytok erre képesek? Mi sosem tartottuk kuriózumnak, hogy itt neveljünk gyerekeket vagy, hogy itt éljünk, csupán engedelmeskedtünk az Úr szavának, és mentünk oda, ahova küldött. Elhittük, amit mondott: Nem hagylak titeket árván. A legnagyobb értéknek tartom, hogy a gyerekeink Kárpátalján nőttek fel, és szívükben ők is kárpátaljai magyarok. Ismét mondom: kegyelem.

Közben annyi minden van, ami egy gyülekezet életét fenyegeti. Főleg egy magyar baptista gyülekezetet, aki a kisebbségek között is kisebb, mint a többi. Itt van az elvándorlás kérdése, hogy csak egy aktuálisat említsek. Az elmúlt években hálát adtunk azért, hogy ez a fajta nehézség bennünket nem érintett, mert valahogy olyan szoros, családi kötelék és elhívás van az itteni testvérekben, hogy szinte senki nem gondolkodott abban, hogy elhagyja ezt a vidéket. Itt szerettek volna boldogulni, családot alapítani, és ha egy időre el is mentek, hazatértek, házat építettek és letelepedtek. A sok nyomorúság ellenére ez a föld az áldások földje. Mert legjobban akkor tudjuk értékelni az Úr áldásait, amikor nyomorúságok vesznek körül, amikor a nehézségek közepette ugyan, de megoldódnak a problémák, mert van Valaki, aki megoldja azokat.

Ma, amikor ezeket a sorokat írom, a háború 98. napja van. A háború kitörésének napján nem pánikoltunk. A gyerekeink iskolába, óvodába mentek. Messze van az még, gondoltuk. Délben már mindenki itthon volt. Bezártak az iskolák, óvodák, egyetemek és ez azóta is így van. Bementünk Beregszászba, hogy megnézzük mi újság a boltokban, a bankautomatánál. Gondoltuk, hogy az emberek megrohamozzák a boltokat és fel fognak vásárolni mindent. Lisztet és cukrot valóban nem tudtunk venni, de minden egyéb volt a boltokban és a piacon. A következő napokban ismét mindent lehetett kapni.

Délutánra kihirdették a hadiállapotot, és azt is elmondták, hogy délután három óráig minden hadköteles férfi elhagyhatja az országot büntetlenül. Ez beindította a lavinát. Egyre másra kaptuk a telefonhívásokat, meg az üzeneteket a gyülekezetünk tagjaitól, hogy mit tegyenek. Nem lehet leírni azt az érzést, ami eltöltött minket. Nagyon jól tudtuk, hogy ez mit jelent majd. A gyülekezet közép és fiatal korosztálya, mintegy erőszakkal kitépődik. Nem mondhattuk azt, hogy maradjatok itthon, mert mi megvédünk. Senkiért nem tudunk felelősséget vállalni. Ezt a nehéz döntést, mindenkinek magának kellett meghoznia. Ültünk tehetetlenül és néztük, hogyan omlik össze az a munka, amibe annyi örömünk tellett. Csak az vigasztalt, hogy ez az Úr munkája, az Ő gyülekezete és Ő majd gondot visel rólunk.

Amikor hazaértünk, nekünk is szóltak, hogy a külföldieket, és köztük ugye a magyar állampolgárokat is felszólították, hogy azonnal hagyják el az országot. Másnap újra bementünk Beregszászba, ezúttal a konzulátusra, hogy bejelentsük, itt tartózkodunk az országban. Mondták, hogy azt interneten kell bejelenteni. Közben eldöntöttük, hogy a férjem itt marad Kárpátalján, és mi a három gyerekkel hazautazunk Magyarországra, de csak addig, míg a helyzet megengedi, hogy visszajöjjenek. Nagyon nehéz döntés volt. A szívem és az eszem is tiltakozott ez ellen. Nem éreztem annyira veszélyesnek a helyzetet, hogy elmenjek. Mások is itt maradnak, érveltem, de engedelmeskednem kellett. Külföldi vagyok, nem ugyanazok a szabályok rám nézve. A határátkelés akkor még zökkenőmentes volt, nem voltak torlódások. A magyar határőröktől megkérdeztem, hogy vissza tudok-e jönni Ukrajnába, mint magyar állampolgár. Megkérdezte, hogy miért kérek. Csak nem vissza akarok menni? De, igen, válaszoltam. Isten kegyelméből a nagyvarsányi lelkipásztor elvitt minket a nagyszülőkhöz. Hosszú

utat vállalt be értünk, de segíteni akart. Hála legyen érte. Aznap este senki nem tudott enni, nevetni vagy felszabadulni. A gondolataink, a szívünk Kárpátalján maradt. Nemcsak aznap este, hanem két héten át minden percben.

Az első napokban nem tudtam imádkozni, legalább is azt hittem. Annyira betöltötték gondolataimat a háború hírei, az otthon maradtak iránti aggodás, hogy nem tudtam hangosan imádkozni. Néha utat engedtem a könnyeimnek, amikor a gyerekek nem látták. Nem jártam el sehova, mert mindenki a háborúról akart kérdezni. Naponta több száz üzenetet írtam. Rég nem látott ismerősök, testvérek, barátok, mind aggódva kérdezték, hogy hogy vagytok, mi van velünk. Közben próbáltam megtalálni a helyem ebben az új helyzetben. Próbáltam azoknak a testvéreknek segítséget adni, szerezni, akik kénytelenek voltak elmenni. Ha nem is a közvetlen életveszély elől menekülve, de közvetve veszély várt volna rájuk. Amikor az utolsó női bibliaórán együtt voltunk, megígértem a nőtestvéreknek, hogy hamarosan visszatérek. Láttam rajtuk, hogy aggodalom és félelem van bennük. Mi vár rájuk a jövőben? Úgy öleltük meg egymást, hogy talán nagyon sokáig nem találkozunk majd. Egyik nap felhívott egy kedves testvérnő, aki nagyon fontos nekem. Sírva mondtam neki, hogy úgy érzem, nem tudok imádkozni. Ő azt mondta, hogy ha te nem is tudsz, a Lélek imádkozik benned. Ekkor értettem meg, hogy ez tényleg így volt. Szavakban nem tudtam kifejezni magam, de végig lélekben az Úrral beszélgettem, írtam, terveztem. Kezdtém megnyugodni.

Közben Kárpátalján a férjem tartotta kézben a dolgokat. Isten őt is megsegítette és megáldotta. A gyülekezet otthon maradt része mindenben segített neki. Egymást bátorították, megkezdődött a segélyezés folyamata. A faluban megjelentek az első menekültek, akik az óvodába lettek elszállásolva.

Mindenki aktívan részt vett a segítségben. Én meg Magyarországon ülve úgy éreztem nem tudok eleget tenni Isten népéért. Hajtott a vágy, hogy minél hamarabb visszatérjek szeretett falumba. Kértem az Urat, hogy engedje meg, hogy minél hamarabb visszamehessek, de addig is próbáltam Újkígyósról segíteni. Nagyon sok testvér ajánlott segítséget a menekülteknek és nekünk is, amiért hálás vagyok. Örülök, ha ebben az Úr engem is használt. Hamarosan lehetőségem nyílt arra, hogyha csak pár órára is, de haza mehessek egy újkígyósi segélyszállítmánnyal

Megbizonyosodtam arról, hogy a határátkelés zökkenőmentes és a következő héten haza tudtam én is menni. Amikor átléptem a határt és beléptem Ukrajnába, leesett rólam minden teher, elmúlt a nyugtalanság érzése belőlem és végre fellélegeztem. Nem lehet leírni azt a békességet, ami eltöltött. Ismét a helyére került minden. Ismét a helyemen voltam. Lehet, furcsa némelyeknek, hogy valaki akkor telik meg békességgel, ha egy háborús országba érkezik. Voltak, akik engem is arra bátorítottak, hogy Magyarországon kezdjük újra

életünket. Megértettem őket, de a 15 évvel ezelőtti elhívás nem szűnt meg attól, hogy Ukrajnában kitört a háború. A munkának menni kell tovább, a szolga végzi a feladatát, amire elhívták.

Azóta is itt vagyunk, és köszönjük mindenkinek, aki imádkozik értünk. Érezzük és tapasztaljuk ennek az erejét, mert békességünk van és erőnk feletti erőnk sokszor. Köszönjük azt is, amit az ukrainai népért tesztek Magyarországon. Hiszem, hogy az Úr bizonynyal megáld benneteket érte. Ámen.

Nagy-Kaszáné Somogyi Ilona

SZERKESZTŐI ROVAT

Örömmel tudatjuk, hogy a Jó Pásztor immáron 19. évfolyama jelent meg ebben az évben. Azt nem ugyanilyen örömmel, hogy a szerkesztő kénytelen abbahagyni ezt a munkát, de nagy megnyugvással, és elfogadással. 2022. április 29-én elkezdtem dadogni. A dadogó beszédet nem vettem túl komolyan, mert percek alatt elmúlt, hanem olyan idegrendszeri zavarnak. Nagy hiba volt, mert ez egy stroke volt.

Két-három héttel később aztán újra jelentkezett ez a tünet, de immár jóval hosszabban, és jóval súlyosabban. Természetesen annak ellenére, hogy én még mindig nem óhajtottam se mentőt hívni, se kórházba kerülni, a családom kihívta a mentőt. A mentősök rám néztek, és elkezdtek velem beszélgetni, azaz próbáltak velem beszélgetni, és azonnal bevittek a sürgősségre, ahol hosszasan vizsgáltak, és megállapították a stroke-ot. Sok-sok vizsgálat után beszédképességem tulajdonképpen teljesen elveszett. A nehezített beszéd alig volt érhető, és közben elkezdett ezzel párhuzamosan a jobb oldalam elnehezülni. Ez nem nevezhető bénulásnak, de kétség kívül a mozgás is, a beszéd is egyre rosszabb lett.

Az orvosok agytörzsi stroke-ot állapítottak meg. Azzal a reménnyel tápláltak, hogy ez egy olyan betegség, amiből vissza lehet szépen jönni, magyarul, életben lehet maradni. Én régen, de különösen egy éve készen állok az Úrral való találkozásra, mindent elkezdtem elrendezni, mert 77 év az egy szép kor. A két darab 7-es egy fontos üzenetet hordozó szám, a három darab 7-esről nem is beszélve, de azt ember a mi korunkban nem érte meg.

A jó Isten azonban másként rendelkezett, és elkezdett az állapotom jobbra fordulni. Elmaradt a súlyosbodás, és az elnehezült mozgást megfelelő terápiával elkezdtek oldani. A sürgősségi ellátás után a neurológiai

klinikára kerültem át, ahol ez a munka folytatódott rajtam két hétig. A kéthetes, nagyon alapos vizsgálatok után úgy döntöttek, hogy elkezdődhet a rehabilitáció, és az Országos Rehabilitációs Intézetbe kerültem át. Ebben a rendkívül jól felszerelt intézetben – úgy gondolom –, hogy amit lehet emberileg tenni, azt megteszik a gyógyulásom érdekében.

Érdekes történetek vannak az idekerülésem kapcsán. Többek között régi-régi kedves barátom, *Gáncs Péter* evangélikus püspökkel találkoztam egy református istentiszteleten a kórház kápolnájában, akit éppen nem régen műtöttek. Hála a jó Istennek, már jól van, és hazakerült a kórházból. De van itt katolikus perjel is...

Ebből a kórházból még öt hétnél korábban nem jött ki senki, hacsak meg nem halt. Az öt hét kevés idő a teljes rehabilitációhoz, de ahhoz elegendő lehet, hogy járni és beszélni újra tanuljunk.

A napokban jutottam el odáig, hogy a kórház hatalmas parkjában, szabadtéren, segédeszközzel, egy jó hosszút sétáltam.

Azt mondhatnám, hogy megelégedett és nyugodt vagyok az életem felől és a munkám felől. Ez nem azt jelenti, hogy mindent jól tettem, és nem azt jelenti, hogy tökéletes volnék – ahogy az apostol mondja –, de azt igen, hogy ami rajtam állt, azt igyekeztem megtenni. Hogy kinek mi a véleménye a munkámról, az mindenkinek a magánügye. Egy biztos, hogy most az Olvasóktól szeretnék elköszönni.

A Jó Pásztor újság megszűnik. Megszűnik azért, mert a lap alapításakor (19 évvel ezelőtt) azt fogadtam az Úrnak, hogy amíg pénzügyi lehetőségeink lesznek megjelentetni az újságot, és ameddig erőt és egészséget ad hozzá, addig meg fog jelenni. Nem azt mondom, hogy soha, egyetlen egy szám sem jelenik

majd meg, de jelenleg úgy néz ki a helyzet, hogy sok-sok tevékenységet – például a Jó Pásztor lap szerkesztését – abba kell hagynom.

Úgy gondolom, hogy ez a szerkesztői munka áldásos tevékenység volt, sok új szerzőt tudtunk bevonni, rejtvényeket, énekeket közölhattunk a bizonyágtételek és egyebek mellett. Az is fontos, hogy történelmi jellegűvé vált a lap, és olyan régi misszionáriusok, akik sokat tettek a baptista misszióért, illetve lelkipásztorok életrajzával is foglalkozhattunk.

Az utóbbi időben különösen sok könyvet jelentettünk meg a Jó Pásztor Kiadónál. Ezek a könyvek most is kaphatók, és most is ingyen küldjük el azoknak, akik szeretnének belőlük kapni. Ez a mostani missziónk egyik része. A Jó Pásztor Alapítvány missziójának másik része a karitatív szolgálat, és ennek keretében most első renden a kárpátaljai magyarságot, az ottani gyülekezeteket pénzzel támogatjuk, ahogy eddig is tettük, most is, családokat, építkezéseket, gyülekezeteket is. Akik esetleg annak ellenére, hogy nem lesz újságunk, szeretnének bennünket támogatni vala-

milyen módon, azok tudhatják, hogy ezek a céljaink, és ezeket végezzük szolgálatként, és ehhez ugyanazokat a bejáratott utakat vehetik igénybe, amelyeket eddig.

Örömteli dolog, hogy nagyon fontos céljá tettem, hogy megjelentessük *dr. Sajben Klára* könyvét, ami a maga nemében kuriózumnak számít, és reméljük, hogy olvasóink tetszését is megnyeri. A könyv felől, és az előző újságban hirdetett két könyv felől ugyanúgy, mint régi kiadványaink felől a következő telefonszámon lehet érdeklődni: 06-20-886-0712.

Isten áldása kísérje Olvasóinkat, és mindazokat, akik támogatták lapunkat és sokrétű misszióinkat.

Dr. Almási Mihály, lelkipásztor, szerkesztő

U.i.:

Most, hogy ezeket a sorokat írom, visszatért beszédképességem úgy, hogy logopédus sem foglalkozik már velem, és mindenfajta támaszték nélkül tudok járni. Soli Deo Glória!

– am –

Szenczy Sándor
1965–2022

Szenczy Sándor hazament. Tudtuk, hogy halálos beteg, mégis megdöbbsentünk. Engem az Országos Rehabilitációs Intézetben ért a hír, ahol most stroke után kezelnek. Hála az Úrnak, már saját kezemmel írom e sorokat pütkösd szombatján, támaszték nélkül járok, és visszatért a beszédképességem, úgyannyira, hogy a kórház kápolnájában pütkösd-vasárnap istentiszteletet tarthatok.

Negyvenéves tanári szolgálatom során az egyik legkülönlegesebb diákom Szenczy Sándor volt, sok kérdéssel, „réveteg” tekintettel, mert már akkor is valamiféle szeretetszolgálat létrehozásán töprengett. Emlékszem arra az Egyháztanács ülésre, ahol az volt az egyik napirendi pont, hogy a Sándor által kérelmezett Baptista Szeretetszolgálat létrehozását támogatja-e a tanács vagy nem. Sokan féltek ezt az ügyet órá bízni.

RENDAHAGYÓ EMLÉKEZÉS

Végül a tanácskozást a gamálieli ige mozdította ki a holtpontról. Ismerve Sándort, azt mondtam, hogy ez a fiatalember eltökélt, és meg fogja valósítani tervét, velünk vagy nélkülünk, mert szerintem Istentől van ez a gondolat. Ha valóban az Úr terve, megvalósul. Mi ne legyünk akadály! Végül megszavaztuk. És elindult a munka. Mindenki döntse el, hogy érdemes volt-e.

Szenczy Sándor figyelt az Úrra. Nagyon szerette Megváltóját. Sajátosan és eredményesen evangélizált, igyekezett mindenkit megérteni, és segíteni, nagyon szerette az embereket is. Bátran indult járatan utakon, veszélyes terepeken. Az életmű értékelése nem egy ilyen szubjektív jegyzet feladata.

Hogy követett-e el hibákat? Hát, persze. Úgy, ahogy mindnyájan. Aki sokat dolgozik, többet tévedhet, mint aki páholyból nézi és kritizálja mások munkáját. Nem egytálemumos szolga volt.

Hogy voltak-e irigyei, ellenségei, támadói? Igen, voltak. De az egytálemumos ellenségek – mert az egyet is elásták – a „külső sötétségre” vettetnek.

Az Úr Jézus áldozata és kegyelme biztosan elég volt Sándornak is a menny kapujában, mert az éhezőnek adott enni, a szomjazónak inni, felruházta a ruhátlanokat, meglátogatta a betegeket, foglyokat, és mindezt az Úr Jézus nevében, és az Ő dicsőségére tette. Jó testvér volt. Emlékét megőrizzük.

*Egy korábbi munkatárs:
Almási Mihály*

szízi kör
nunkába
s testvér

5

Új könyv!

Meyer Henrik: Önéletrajzom

Heinrich Meyer: Autobiographie

A rendkívül értékes irat faksimile kiadása a 94 éves Dr. Szebeni Olivér történész lelkipásztor bevezető tanulmányával, és Dr. Almási Mihály előszavával jelent meg a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában 187 oldalon, B/5-ös formátumban.

(A kiadványok felől érdeklődni lehet a 06-20-886-0845-ös baptifonon. – a Szerk.)

Gerzsenyi Sándor:

KEZDETTŐL – VÉGIG

„Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útjait mindenütt...”
(Ézsaiás 45,13)

Az első lépésemtől kezdve egyengetted az utamat.
Elindítottál győzelmesen.
Ma csak hálálkodnom szabad.

Ha olykor hűtlenkedtem volna,
Te hű maradtál akkor is.
Ma meg már mindent elkövetnék,
hogy forrón szívedre szoríts.

Mikor egy-egy csatát megnyertem,
Te voltál ott a győzelem.
Utam végének közeledtén,
kérelek, Uram, maradj velem!

Tudom, hogy a halál percében
mindenki egyedül marad.
Oldd le akkor testem bilincseit,
hadd legyek örökké szabad.

Szabad a mennyekben, tenálad,
hol csak világosság lakik.
Kihunynak a hit s a reménység,
De él az örök „harmadik”:

A Szeretet! – Magába foglal
mindent s mindenkit Istenünk.
Akiket megváltott, örökké
szeretetében élhetünk!

SZABÓ ANDRÁS

1860–1943

Missziótörténelmünk múlt század elejei fellendülését kevesen elemezték. Miközben a Monarchiában a sokféle nép igen eltérő körülmények között kereste boldogulását, a protestáns hitéletre rátelepült a racionális teológia. Az uralkodó egyház saját maga értelmezte a vallásszabadságot, közben a lakosság körében váratlanul belépett a bibliai hívő-keresztények új színezetű evangéliumi világnézete, vállalva ennek minden evilági hátrányait.

Az egész világon fesztiváli hangulattal, nagy reményekkel, csillogó-villogó parádéval búcsúztatták a 19. századot, és köszöntötték az újat. Egyre rohamosabban fejlődött a nagyipar, miközben keletkezett néhány „nyugdíjas állás” (postás, vasutas).

Meyer Henrik, az 1873-ban Budapestre érkezett német anyanyelvű bibliaterjesztő ugyan nem talált megtért embereket sem az iparosok, sem a mezőgazdasági munkások között, de szorgos munkája nyomán a bibliaterjesztés kiválóan kezdett működni. Ezért a városokban, falvakban és a tanyavilágban is az emberek a megvásárolt Bibliát kezdték olvasni, és életüket annak megfelelővé igazítani. A lelki ébredés időszaka volt ez. Alig telt el egy évtized, és más evangéliumi mozgalmak szintén a társainkká, vagy éppen a kritikusainkká váltak.

Amikor visszaérkezett az első két, Hamburgban tanuló magyar diák, akkor Udvarnoki András, Balogh Lajos, valamint Meyer Henrik és Kornya Mihály külön táborokban sorakoztak fel. Mindeközben napról napra gyarapodott előbb a magyarság köre, aztán újabb nemzetiségeké, a románoké és a szlovákoké. Legszívesebben mindenki a maga anyanyelvén hallgatta az ígét. A viták mind nagyobb felhőt hoztak egünkre, de voltak, akik az evangélium halk és szelíd hangján szóltak.

A „magyar misszió” egyik legfontosabb személyisége a csakhogynem feledésbe kerülő Szabó András volt. Rendkívül mozgalmas élete során mindig talált új feladatokat. Ahol csak megjelent, fejlesztette a bibliai életűek gyülekezeteit.

Az ő korának gyülekezeti történetírói – Szabadi Ferenc Gusztáv, Csopják Attila, Dr. Tóth József, Dr. Somogyi Imre, Dr. Haraszi Sándor – mind foglalkoztak Szabó András méltánylásával, hiszen elsőként nyújtotta erős karját a hazatérő Udvarnoki Andrásnak, ő bírta rá a fővárosban maradásra, ő szervezte meg a gyülekezeti lelkipásztorra avatását, vetette föl azokat az eszközöket – iratmisszió, egyházszervezés, országos hatáskörű missziós irányítás –, amelynek útja rögös, de töretlen volt. Ugyanakkor nem hanyagolta el a lélekmentés szolgálatát sem. Nem rábeszélte az embereket, hogy váljanak baptistává, hanem feltárta a különbséget a

csupán külsőséges egyházi szertartások és a lelkiség személyes, tudatos választása között. Szent életű ember volt, nem csupán vallásos.

Dr. Haraszi Sándor fölmérte Szabó András házi könyvtárát, ami legfeljebb egy tucatnyi lehetett, de valamennyi között a legértékesebb a Szentírás volt. Olvasott bibliai segédkönyveket, Spurgeon könyveit, szerette a szépirodalmat, a klasszikusokat, a gyönyörű, és nálunk szokatlan polifon énekkart. Előbb a Szentendrei-szigeti falvakban járt prédikálni, majd a környéki jobb és a bal parti községekben. Pesten, az Imre utcában volt egy lakás, (lehet, hogy a felesége tulajdonában volt), és e lakás kis szobájában létesült a legelső – ma Nap utcainak mondott – magyar nyelvű baptista gyülekezet.

Csopják testvér – ha nem is volt történetíró – 1928-ban kiadta azt a sokféle próbálkozást, amelyekben leírta, hogyan kereste az egyszerű tahitófalu ember személyes hivatását (62–63. old.) Ezt szeretnénk kiegészíteni az alábbi információval. Szabó András, mint ács, felépített egy révhajtót, és amikor nem volt még híd a Dunán (1914-től van), nagy terhekkel átkelt a folyamon. A Dunán rengeteget hajózott egész életében, látogatta a hívőket is a Nyitra megyei Negyedtől a bulgáriai Vidin városáig. (Magyarul Bodony neve is volt). Az Őrszentmiklósról származó Petrik János is Szabó András biznyságtételére tért meg. Ezt Petrik testvér harmadik ízbeni leszármazottjától tudhattuk meg.

Szabó András sok küzdelmet vívott magában, és 1889-ben döntött. Fölvette a bibliai keresztséget, és teljes erejével igyekezett a Biblia szerint élni. Négy évvel később azon munkálkodott, és mindent megtett azért, hogy a Hamburgból hazatérő Udvarnoki András testvért itt tartsa a még csak hitben látható „Pest északi kerület” prédikátorának. A déli missziói kerületnek Seres Sámuel volt az úttörő lelki munkása.

1900-ban egy missziói tanfolyam indult a „hamburgi” hazatérők oktatói munkájával. A tanfolyam gondnoka Szabó András lett, majd az 1906-tól induló a négyéves szemináriumé is. Szabó András vezette az értekezleteket Ócsán, ahol az 1905-ös hitvallási végső szövegezés történt, mígnem a miniszteri rendelet megszületett, és Lukács György elfogadta a beadványt, és a baptistáknak „tűrt” besorolást adott az egyházak között.

1906-ban indult el a teológiai képzés, 1907-ben a Baptista Hitközség. Az első hitközségi eljáró az a Csopják Attila, aki Szabó Andással elősegítette Udvarnoki András budapesti szolgálatba lépését és mindketten életük végéig támogatták őt. A négyéves „misszió iskola” után már nem

kellett a bibliai ismeretekért külföldre menni, idegen nyelvet tanulni, évekre elhagyni a családot és a hazát. A háborús veszteségeket leszámítva, tíz-tizenöt fiatal igehirdető lépett szolgálatba. Lapokat indítottak, konferenciákat szerveztek, bizalom és lelkesedés fogadta őket a hívő gyülekezeteinkben. A szemináriumot a „missziónk szívének” nevezték el.

1907-ben Seres Sámuel Szlavóniában négy-öt kisebb gyülekezetet indított el. 1908-ban Berlinbe utazott az első Európai Baptista Föderáció megalakulására. Ugyanebben az évben, az épülő albertirsai imaház falában, egy emlékeztető kéziratot helyeztek el. Komoly szerepe volt Rákoscabán az évenkénti országos közgyűléseken, még odaköltözése előtt.

Tartozom megosztani egy jóval későbbi, dr. Tóth József rákoscsabai orvossal folytatott beszélgetés jegyzetét Szabó Andráról. Néhány sort szó szerint idézek tőle: „Csendes, alázatos, szerény ember volt, figyelmes és udvarias. Igehirdetései nem voltak magas szárnyalásúak, tele voltak gyakorlati életigazságokkal, bölcsességgel. Irodalmi munkát is végzett, füzeteket írt a Békehírnök munkatársaként. Látogatta a családokat, és mivel gyermektelen volt, több árva gyermeket nevelt föl. Hatvan éves férfi korában (magam) orvostanhallgatóként jól megértettük egymást. Megtérésem után, Rákoskeresztúron, 1922. jún. 5-én egy akkor még meglévő tóban ő keresztelt meg engem.”

A saját korában világhírű Verebelyi Tibor (1875–1941) professzor operálta egy akkor életveszélyes szepszis miatt. Átvészelte a műtétet, és elment megköszönni neki a fáradságát. Időt szakítottak egy beszélgetésre, miközben Szabó András felolvasta neki a 20. Zsoltárt.

Szabó testvér „megtérése előtt zárkózott volt, de azután feloldódott.” Még egy fontos részlet annak az „egyházpolitikai” feszültségekkel terhelt évek világából: „Meyerrel szemben nem volt benne ellenállás”.

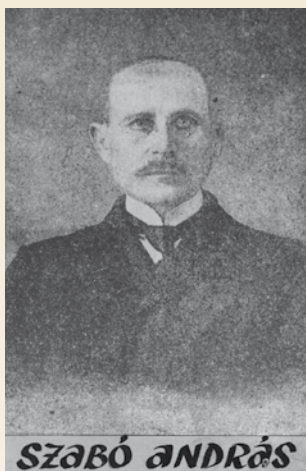
Dr. Tóth szülei Szabó Andrást hitközségi alkalmazottként ismerték meg, és 1922-ben onnan hívták meg a rákoscsabai gyülekezet élére.

Az első világháború 1914-ben tört ki, és tragikus véget ért. Megbukott a bécsi arisztokratikus államforma, elveszett a magyarság területi egysége, de addig minden utódállamba eljutott a bibliai látás, az élő hitre épülő baptista gyülekezet.

Szabó András földi életútja Hajdúböszörményben, 1943. július 26-án zárult le. A testvériség lapjában az 1943. augusztus 14-ei számban búcsúztatták a pályatársai.

Annak az időszaknak legnagyobb vezetője, Dr. Somogyi Imre írta a nekrológot.

Szebeni Olivér

SZABÓ ANDRÁS

Olvasóink írják

Lőrík Sándor (1896–1984) 125. születésnap megemlékezés

Anyai nagyapám, Lőrík Sándor 1896. november 3-án született Fóton. Édesapja az úgynevezett paraszt-próféták egyike volt, *Lőrík István* (1869 Hévízgyörk), áldott eszköze a jó Istennek, aki jelentős missziós munkát végzett számos helyen, többek között a Székelyföldön.

A népes család legidősebb gyermeke volt a nagyapám. Testvéröccse, *ifj. Lőrík István* unokája *Lőrík Levente*, a jelenlegi gödöllői baptista lelkipásztor.

Lőrík Sándor 1919-ben költözött Pécelre. Felesége az első péceli baptista – *Katona Istvánné* – lánya, *Katona Mária* volt. Nagyapám hamar beépült a gyülekezetbe, ahol kamatoztatta számos talentumát, elsősorban zenei tehetségét, így már 1922-ben ő volt az énekkar vezetője. Emellett vasárnapi iskolai tanító volt évekig.

A gyülekezet első hivatalos diakónus választásánál őt is megválasztották. Tagja volt az egykori „híres” péceli fúvószenekarnak, mely több helyen végzett missziós tevékenységet.

Élete nagy fájdalma is a zenével függött össze. Számítalan magyar családhoz hasonlóan, a Lőrík családot sem kerülte el a háború borzalma. Fia, *ifj. Lőrík Sándor* 23 éves korában a Don-i ütközetben „hősi halált” halt, ahogy a háborús híradó közölte. (Osztrogoroszk). Fegyver nem volt a kezében, a ceglédi fúvós katonazenekart vezette(!)

A szem- és fültanúk szerint jelen sorok írója – az unoka – igen hasonlított az elhunytára, így nagyapám zenepedagógiai képességét rám pazarolta. Kisgyermekként megtanultam a számos csodálatos éneket, később pedig több mint ötven évig voltam a Péceli Baptista Énekkar tagja, harmonistája-organistája. (Ezt vegyék a testvérek az Úrban dicsekvésnek.)

E sorokkal emlékezem szeretett nagyapámra.
„Emlékezzetek meg előljáróitokról...”

(Dr. Győri Imre)

Szeretném megköszönni Almási testvérnek a küldött énekeket, amelyek valóban áldást, örömet jelentenek számomra. Különösen örültem a régen tanult kedves énekeknek, amik „fejben-szívben” maradtak meg számomra. Az ismeretlen énekeket próbálom tanulgatni. ...

Nagyon köszönöm a lapot, amit mindig nagy örömmel veszek magamhoz, mert nagyon sok örömteli és bátorító üzenetet kapok belőle. Továbbra is kívánom munkájukhoz, szolgálatukhoz mennyei Atyánk nagyon gazdag áldását és az ő Lelkének erejét.

(Bacsa Jánosné, Lucfalva)

Hálás szívvel köszönöm a „Kegyelem minden”. c. könyvajándékot. Áldást kívánok minden munkatárs szolgálatára.

(Lisztos Tibor – Berettyóújfalú)

Nagyon örülök, amikor megérkezik a Jó Pásztor. A lelkipásztorokról szóló életrajzok, akikről példát vehetünk a mindennapi életükből, igen hasznosak. Áldom az Urat, hogy még tudok olvasni egyre gyengülő szememmel is. És különös élmény a rejtvény, amikor sok-sok bibliai részt kell elolvasnom, míg egy nevet vagy mást kell megkeresnem. Köszönet érte Sajben Klárának! Köszönöm az újságot.

(NJné – Borjád)

Nagyon jó volt olvasgatni a lapot, jó volt a rejtvényeket fejtegetni. A keresztrejtvény igehelyét nem kellett keresni. Hiszen a gyülekezetemtől kapott Bibliám első oldalára van gyöngybetűkkel beírva a 2001. 03. 18. dátummal és a következő megjegyzéssel: „Beméltetésed alkalmából szeretettel a Pécel Baptista Gyülekezettől.” Akkor merített be Eszes Zoltán lelkipásztor testvér. aki pedig ezt beleírta, Kollonay Erika, sajnos már nincsen köztünk.

Szeretettel köszöntöm a szerkesztőséget, és köszönöm ezt a tartalmas újságot.

(Sáfri János, Pécel)

További áldott munkát, erőt és jó egészséget kívánok sok szeretettel, egy volt tanítvány

(Rózsa Béláné, Verezegyház)

Szeretettel köszöntöm a szerkesztőség minden tagját, dolgozóját. A jó Isten védő kezébe ajánlom mindannyiukat ebben az évben is.

A rejtvényt (mint mindig) köszönöm Dr. Sajben Klárának! Az Úr adjon neki jó egészséget, bölcsességet, hogy még sok-sok rejtvényt tudjon készíteni örömünkre és lelki épülésünkre.

(Kovács Sándorné, Kiskőrös)

Nagyon megörültem a könyvnek, amit kaptam. Igen hasznos a családom életében, az igemagyarázatok érthetőek, a kérdések gondolkodásra készítetnek.

A lapban nagyon szeretem azokat az írásokat, amik elődeink életéről szólnak. Ők valóban hithősök, kitartásuk az Úr ígéje mellett példa lehet számunkra.

(Grósz Györgyné, Kétegyháza)

Köszönettel vettem kézhez a Bibliai rejtvények című könyvet. Nagyon szeretem fejteni az újságban levő rejtvényeket, mert bővíti a bibliai ismereteimet.

(Moravszkiné S. Judit, Budapest)

Hálásan köszönöm a Jó Pásztor lapot. Örömmel tölt el a rejtvények megoldása is. Köszönöm a nem régen küldött Gerzsenyi Sándor testvér verses kötetét. Szolgálatukra Isten áldását kívánom.

(Szirbucz Mihályné, Kétegyháza)

Kedves Almási testvér!

Nagyon nagy öröm ért, mikor megkaptam ezt a csodás keresztrejtvényes könyvet. Hálás vagyok a munkáért, amit a Jó Pásztor Alapítványon keresztül is végeznek.

Isten áldja meg munkájukat a továbbiakban is. „...hiszen tudjátok, hogy munkátok nem hiábavaló az Urban” (1Kor 15,17).

(Bereczki Antal Józsefné, Békés)

Kedves Szerkesztők!

Hálás szívvel köszönöm a Dr. Sajben Klára: Bibliai keresztrejtvények c. könyvét, amit örömmel veszek a kezembe. Kicsit sajnálom, hogy a kötet végén a megfejtések is benne vannak, de próbálom „elkerülni”, hogy belenézzenek. Áldások özönét kívánom szeretettel, és várom a következő Jó Pásztor lapot!

(Laskovicsné Pintér Etelka – Isaszeg)

EGY ÉNEKESKÖNYV MARGÓJÁRA

Kedves Almási Testvér!

Bár meglehetősen késéssel, de mindenképpen szeretném megköszönni a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában megjelent „Evangéliumi énekek” című énekgyűjtemény tisztelet-példányát.

Csodálatosan magasztos főhajtása ez a gyermeknek, édesanyja emléke előtt. Méltó összegzése és megőrzése ez egy átlagnál sokkal gazdagabb talentummal bíró Istengyermeke munkásságának.

Nehéz eldönteni, hogy a dallamok olykori egyszerűsége, vagy más esetben a nagyszerűsége megkapóbb. Mívességük, színességük, a magyarországi baptizmus korai évtizedeinek importált német énekanyagától való függetlenségük igazi értéket képviselnek. Nem egyszer tűnnek fel hivatásos zené-

szek tollára illő dallamfordulatok – mint például a „Jézus keres, kopog, vár”; „Kie a szíved?”; „Kegyelem minden” (valahonnan ismerős ez a szókapcsolat...); „Köszönöm, Uram!” címűek. Ezek engem nagymértékben *Héthalmi Páth Károly*, anyai nagybátyám zenei nyelvezetére emlékeztetnek. Hogy ő maga is értéket látott ezekben az énekekben, bizonyítja az általa harmonizált énekek megléte.

Az „Istenben bízz!” c. ének szerzőjét (például) most ismertem meg, miután már megjárta a népszerűség diadalútját a '70-es évek Erdélyében. Számomra legelőször egy csengő leányhangon szólalt meg – ez a hang kísér azóta is, 40 éve, a házasságomban... Jellegzetes módon, a „kézen-közön” történő továbbadás folyamatában

sérül (vagy csak változik) az eredeti dallam, és szöveg is. (A népdalokéhoz hasonló „szájról-szájra” terjedés mintájára.)

Ebben az esetben is ez történt; egyik-másik dallamfordulatot, egyik másik szót másképpen ismertem. Most viszont kezemben tarthatom a hiteles, eredeti változatot. Egy nagyon szükséges restaurációja ez a füzet az eredeti dallamnak-szövegnek. Egyféle baptista verziója a kodályi „Csak tiszta forrásból” ideológiának. Köszönet érte, és az összes többi énekért.

Az Örökkévaló áldását kívánom Almási testvér életére, további munkájára.

Szolgatársi üdvözléssel:
Füstös Gyula lelkipásztor,
Kétegyháza

Jeltelen sírban nyugszik

SZABÓ IMRE

A leggyakrabban hallott hazai családneveink egyike a „Szabó”. Szerény, és áldott emlékű hívő emberek, kortárs tudósok, palástos főpapok, akadémiai tagok, egyházunk egyik nevezetes elnöke ezt a családi nevet viselte. *Szabó Imre* testvér, kassai prédikátor, szintén, de a második világháborúban áldozatul esett fiatal férfiről a nevének kívül szinte semmit nem tudunk.

Kassa híres és pompás, gótikus székesegyházának építője, az 1477-beli építőművész, „István mester” nevét csak sejteti a történetírás. Korunk lóto-futó turistáit éppen csak tájékoztatják, hogy Rodostótól Orsován át Kassáig robogott egy gyászos gyorsvonat, és ott fényes pompával újra temették a dómban, II. Rákóczi Ferenc „nagyságos fejedelem” földi maradványait. Nem tudom, a nemrég pusztító, Ráday utcai tűzvész után megvan-e még a fejedelem Bibliája? Abba írta, hogy hányszor olvasta ismételten át a Szentírás teljes szövegét. Nem csak olvasta! Meg kell említenem, hogy az ő katonái különös emberek lehettek, mert aki köztük akár – „baka módján” – káromkodott, Rákóczi fejedelem büntetésből leszereltette. Ő elmondhatta: „Istennel a hazáért és a szabadságért” harcol.

Ez az önmegtartóztatás illeti a nagy európai reformációt követő 2-3 évszázad magyarságához.

Szabó Imre körzetéhez elég széles határt kanyarítottak, amennyiben a kassai körzethez tartozott Szendrő község. Borsod megye völgyeiben apró falvak számos folyók mentén ott soroztak a Sajó, a Hernád, a Boldva mentén. Hasonlóan a patakok mentén. Bármilyen szorgalmas volt a múlt század negyvenes éveiben a baptista prédikátor, azt bejárni nem bírhatta. Kassa és Szendrő között nem volt műút, vagy autópálya (igaz most sincs), a vonat a Boldva folyó völgyét követte, majd észak-kelet felé fordulva a személyvonat (csak az járt) körülbelül 100 kilométernyi utat tehetett meg naponta egyszer. *Meyer Henrik* önéletrajza magyar verziójának 94. oldalán éppen, hogy említi Kassát. Ahol magyar római katolikusok, német evangélikusok, görög szertartású szlávok éltek. A baptista körzet többi gyülekezete mind Kassától távolabb feküdt. A bennük élő testvériség magyar, német és szlovák nyelven hirdette az Igét. A negyvenes években frissen Magyarország fennhatósága alá kerülő vidék három nemzet lakossága közül éppen a magyarok számítottak a legszegényebbnek, és a leggyengébbnek is. A bevonuló magyar tisztek meglepődve látták: Közép-Európában a kassai szövet volt a legfinomabb, a fehér vászon a legjobb, az ipar és általában a termékek jobbak, és az árak olcsóbbak voltak, mint a háborús hangulat miatt a

hadigazdálkodást folytató anyaországban a legtöbb áru.

A szendrői vár lábainál fekvő, már-már akkori kisvárosban közel azonos korú egyszerű munkásemberek között erősen terjedt az evangélium, két árnyalatban: az egyik a baptista volt, a másik, a darbista. Ők is az újszövetségi tanokat hirdették, de az imaházépítést szükségtelennak látták. Magukat függetleneknek tartották az államtól. A nagyközségben volt a környező fél vármegyényi területen az egyetlen gyógyszerár, amelynek *Vágó Ernő* testvérünk volt a vezetője.

Aztán a bombázások elől ide menekült budapesti baptista hívők jelentős mértékben növelték a misszióknak iránti érdeklődést. 1945-ig 50–100 közötti az együttműködő két evangéliumi gyülekezet helyi taglétszáma. Az iskolákból az oktatók, a hivatalokból a közigazgatási emberek, a diákság egyre többen jártak az istentiszteleteinkre, bibliaóráinkra. Egyszer csak a negyvenes évek elején Szabó Imre testvért behívták katonának.

Az igemagyarázó emberek között többen is voltak, akik a helyébe léptek. A folyók szabdalta községekben volt, ahol a háborús veszély közeledésére mind több hallgató támadt; volt, ahol nyíltan követelték, beszéljenek még a Jelenések könyvében olvasható „vörös lóról”. Mondták is! Különös, de a „fehér lovat” nem Jézus Krisztussal azonosították. Nagyon elleneztek a teológiai szemináriumot. A gyülekezetekben volt, ahol el is szakadtak a baptistáktól, éppen a helyi vezetőjük szavára. Másutt megmaradtak egy gyülekezetben, és aki jött közéjük vendég igehirdető, fenntartás nélkül, nagyfokú érdeklődéssel hallgatták. Új imaház nem épült sehol. Az azóta eltűnt nyolcvan év már csak nyomaiban mutatja mindkét közösség egykori jelenlétét. Miskolcon megjelentek az őskeresztények, másutt karizmatikusok, tartósan talán egy-egy máig működik, a néhai úttörő misszionáriusok nyomán.

Említettem Szabó Imre testvér munkáját, amit a szendrői Gömöri családnak küldött. Amíg tehetett, szép olvasható betűkkel leírta a prédikációit és elküldte levélben nemcsak Kárpátaljáról, hanem a pontos földrajzi meghatározást kerülő feladói címmel, „valahol Oroszországból” is. Az első levele méreteiben egy szokatlanul nagy levélpapíron, 1941 karácsonya előtt kelt. A leírt gondolatait, a tábori csendőrség ellenőrzése után, a posta díjmentesen továbbította a címzettnek. A tintával telerótt papírok őrzik Szabó testvér keze vonásait. A nagy doni áttörés után örökre elmaradtak a prédikációk és a testvéri üdvözlések.

Az iratok, a lelkesítő gondolatok eszmei örökségünket képezik, ezért írjuk meg az olvasóinknak. Ezek igazolják Jézus Krisztus mondásait: „Az én beszédeim soha el nem múlnak” (Mk 13, 31).

Szebeni Olivér

Gerzsenyi Sándor: Fölfelé a hegyoldalon

*Amikor először hallottam felőled,
Még idegen voltál, nem kértem belőled.*

*Aztán megszólított szelíd, tiszta hangod.
Önigazságomnak bástyája leomlott.*

*Föltekintek rád, és boldogan kiáltom:
Jézus, te vagy az én Uram és Királyom!*

*Jó melletted élni! Nézlek és csodállak.
Boldog a hitem, mert mindenben ott látlak.*

*Útelágazásnál néha – bizony – félttem,
De tovább vezettél. Szerettél, nem kétlem.*

*Nagyvonalú Isten! Könnyeimet látva,
Bocsánattal néztél a megrepedt nádra.*

*Pislogó mécsemnek lángját felszítottad.
Akartad, hogy utat mutassak másoknak.*

*Ezt teszem még mindig. Bár lassul az ütem.
Meredek az ösvény, és verdes a szívem.*

*Még egy kis kitartás! – mondogatom csendben.
Talán te is hallod, ki fönt vársz a mennyben.*

*Vajon milyen lesz ott? – Százszor elképzelem.
Ha nyílik az ajtó, minden rendben legyen!*

Meghívó

Terveink szerint, ha Isten kegyes lesz hozzánk,
2022. július utolsó vasárnapján 31-én
10.30 órai kezdettel
megtartjuk a több évtizedes hagyománnyal
rendelkező

SZŐKEPUSZTAI TALÁLKOZÓT.

(Gyülekező 10.00 órától)

A találkozó helyszíne: Szőkepusztai Imaház
(Zarándok kápolna)

Az étkezés önállóan történik, kérjük mindenki
szükséglete szerint hozzon magának és
családjának ételt!

(Bár az előző évben meglepetésben volt részünk, de az
a biztos, ha tarisznyánkból nem hiányzik a „madárlátta
kenyér”.) Mindig öröm egymásra találni a hajdan itt lakó
szőkepusztai, libickozmai, kopárpusztai, háromházi és a
környékbeli barátainkkal, ismerőseinkkel, vagy azok
rokonaival gyermekeivel, unokáival.

Sok szeretettel várjuk a régi találkozók résztvevőit és
mindazokat, akik szívesen részt vennének ezen az erdei
összejövetelen. Bátorítom a hajdan itt lakók gyermekeit,
unokáit, vágjanak bele a nagy kalandba és ismerjék meg
őseik földjét, melynek egyik ékköve a vadregényes erdei
környezetben megbúvó szőkepusztai „Zarándok
Kápolna”. Hívjuk és várjuk a „Háromházi találkozót”
résztvevőit is. (További információ: Joó István,
06-30/501-25-77-es telefonon)

Szőkepuszta Dunántúlon, Somogy megyében található.
Libickozmára Budapest felől az M7-ről Fonyódnál kell
lehajtani Lengyeltóti irányába. Öreglak, Pusztakovácsi,
Somogyfajsz után következik Libickozma. Libickozma
helységjelző táblánál jobbra kell a földútra kanyarodni,
egyenesen haladva kb. 1500 méter után jobbról feltűnik a
Zarándok Kápolna. Kempingszéket vagy más
ülőkalkalmatosságot is hozhatunk magunkkal, mert a
kápolnában lévő padok száma korlátozott!

TÖRTÉNELMI EMLÉKGYŰJTEMÉNY ÉS LEVÉLTÁR

Dömsöd, Szabadság u. 125.

2011-ben a Dömsödi Baptista Gyülekezet a Budapesti Baptista Missziókerület vezetőségének javaslatára meghívott ügyintéző lelkipásztorának, miután a Pest-erzsébeti Gyülekezet pásztori szolgálatából nyugdíjba vonultam. A következő években – mivel számos lelkipásztorhívás eredménytelen volt – én töltöttem be a lelkipásztori szolgálatot. Kezdetben Szigetszentmiklós-ról jártam, feleségemmel, Máriával Dömsödre, majd – miután eladtuk szigetszentmiklói házunkat – megvettük Dömsödon a Szabadság u. 123. sz. alatti házat és ideköltöztünk, közvetlenül az imaház mellé.

Mivel ez a ház kisebb volt, mint az előző, több ezer darabos könyvtáram, és szintén tetemes helyet igénylő magánlevéltáram nem fért el benne. Felajánlottam a gyülekezetnek, hogy ha az üresen álló imaházi orgonakarzatot rendelkezésemre bocsátják, akkor a könyvtárból mintegy ezer kötetet a gyülekezetnek adományozok. A testvériség örömmel fogadta az ajánlatot.

Saját, egyedileg gyártott könyvtári bútoraimat is ajándékba adtam. Ezek részben az orgonakarzat előterébe kerültek. Az itt elhelyezett könyvek katalógizálva, és könyvenként bepecsételve a gyülekezet bélyegzőjével, kölcsönözhetők.

Az orgonakarzaton zárható levéltári szekrényeket és könyvespolcokat készítettünk. A polcokra kerültek az

igen értékes lexikon, és egyéb sorozatok, kézikönyvek, Bibliák, szókönyvek, szótárak, magyar és angol nyelvű teológiai szakkönyvek, bibliai kommentárok, stb. Ezek is a gyülekezet könyvtárához tartoznak, és igen alkalmasak a mindenkori dömsödi lelkipásztor, illetve az igeszólók, imaórávezetők felkészülésének segítésére.

A levéltári beszámozott és zárt szekrényekben magán- és hivatali levelezés, történelmi dokumentumok, folyóiratok, egyházi kiadványok, fényképek, hanganyagok, filmek, stb. vannak. A szekrények és polcok elkészítésének költségét a gyülekezettel fele-fele arányban fedeztük.

A magángyűjtemény harmadik csoportjába tartoznak azok a könyv-, irat-, fotó- és filmhagyatékok, amelyeket – főleg lelkipásztorok – tulajdonomba adtak és gondozásomra bízta. Ezek a közösségi terem alagsori szobájában nyernek elhelyezést. A szekrények, tárlók és a teljes bútorzat költségeit a Jó Pásztor Alapítvány fedezte. Ez utóbbi témában 2021. december 12-én előjárósági határozat született. A kivitelezés befejeződött, a katalógizálás folyamatban van. Legyen Isten áldása a gyűjteményen.

Dr. Almási Mihály

a Dömsödi Történelmi Emlékgűjtemény és Levéltár vezetője

LEGÚJABB KIADVÁNYUNK!

Dr. Sajben Klára: Bibliai rejtvények

A Jó Pásztor Alapítványt többek között azzal a céllal alapítottam 2002-ben, hogy ifjúsági és gyermekmissziós tevékenységet folytasson, könyv és egyéb sajtótermékek, kép- és hanghordozók kiadásával foglalkozzék. Ennek most éppen húsz éve.

2004-ben indítottuk el egyik első sajtótermékünket, a mai napig megjelenő Jó Pásztor című újságot, amelybe rejtvényeket is terveztünk. Felkértük dr. Sajben Klárát – akiről tudtuk, hogy jó rejtvénykészítő – a rovat szerkesztésére. Örömmel vállalta. 2004 szeptemberében jelent meg a lapban első rejtvénye, és azóta is ő a legkitartóbb munkatársaink egyike, hisz minden számba készített keresztrejtvényt, gyerekrejtvényt, kvízt, stb. Ez óriási munka, amit teljesen ingyen, szeretetszolgálatként végzett.

2021-ben úgy döntött a Kuratórium, felkérjük, hogy szerkesszen egy

gyűjteményt az újságban megjelent rejtvényekből. Ezt is örömmel vállalta. Aki valaha foglalkozott ilyesmivel, az tudja, hogy ez hihetetlenül nagy munka, de elkészült. Ezt a kötetet jelentettük meg legutóbb.

A könyv teljesen egyedülálló, kuriózum. Tudtommal, soha nem jelent meg bibliai rejtvényeket tartalmazó gyűjtemény magyarul, de talán más nyelveken sem.

A „Jó Pásztor” Olvasóink írják c. rovatában – szinte minden számban – boldogan köszönik meg lelkes rejtvényfejtők azt az élményt, amit a rejtvények megfejtése közben átéltek. Bizony, elő kell venni a Bibliát, és olykor sokat keresgélgni benne, míg meglesz a helyes válasz... Ez volt – és most is ez – az egyik legfontosabb cél: elővenni és olvasni a Bibliát!

A Kuratórium nevében szeretném megköszönni a szerzőnek a remek, önzetlen munkát, és mindazok segítségét is, akik bármilyen módon hozzájárultak a könyv megjelentetéséhez.

Kísérje Isten áldása a „Bibliai rejtvények” útját!

Dömsöd, 2020 húsvétján.

*Dr. Almási Mihály lelkipásztor
a JPA alapító kurátora.*

ÚJ KÖNYV!

Almási Mihályné: Evangéliumi énekek

Az 1950-es évek ébredési
énekeinek egy szeletét,
összesen 47, korábban részben
publikált válogatást tartalmaz a
kiadvány. 2021 karácsonyára
jelentette meg
a Jó Pásztor Alapítvány,
83 oldalon,
B/5-ös formátumban,
Dr. Almási Mihály előszavával.

Én nem tudom...

Szöveg: Almási Mihályné

Dallam: Almási Mihályné

1. Én nem tu - dom, mit a - karsz én - ve - lem, Én nem tu -
2. Én nem tu - dom, Lel - ked mer - re - ve - zet, Én nem tu -
3. Én nem tu - dom, hogy mi - lyen lesz az út, Én nem tu -

3
dom, mi a cé - lod ve - lem; Én nem tu - dom, ho - vá kül - desz, A -
dom, jö - vőm mit rej - te - get. Én nem tu - dom, hogy mi - lyen pró - ba -
dom, csak azt, hogy ho - va fut. Én nem tu - dom, de nem is kér - de -

6
tyám, Én nem tu - dom, mit bí - zol én - re - ám.
vár, Én nem tu - dom, de Te tu - dod A - tyám. Csak azt tu -
zem. Tud - ja A - tyám, és e - lég ez ne - kem.

9
dom, hogy Te na - gyon sze - retsz, Hogy ér - tem állt Gol - go - tán a ke -

12
reszt, Csak azt tu - dom, és e - lég ez ne - kem, Ve - zess, sze -

15
ress, én drá - ga Mes - te - rem!

KVÍZKÉRDÉSEK

BIBLIAI NÖVÉNYEKRŐL ÉS MADARAKRÓL

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2022. 08.31.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos ígehely megjelölést is.

1. Hol legelésztek a tehenek a fáraó álmában?

- a. A kiszáradt mezőn
- b. A sás között
- c. A pálmafaliget mellett
- d. A fáraó legelőin

2. Az alábbiak közül melyik a NEM igaz állítás a cserfáról?

- a. Az Úr anyaga egy cserfa alatt jelent meg Gedeonnak
- b. Józsué egy cserfa alá állított emlékkövet
- c. Saul egy cserfa alatt temették el
- d. Jákób egy cserfa alá ásta el az idegen isteneket

3. Ézsaiás prófécijában minek a helyén nő majd mirtusz?

- a. Bogáncs
- b. Bojtorján
- c. Konkoly
- d. Csalán

4. A felsoroltak közül melyik NEM szerepelt azok között az ételek között, amellyel Barzillaj ellátta a menekülő Dávidot és seregét?

- a. Bab
- b. Lencse
- c. Köles
- d. Méz

5. Mivel volt bevetve az a föld, ahol Dávid egyik harcosa, Sammá verte meg a filiszteusokat?

- a. Lencse
- b. Árpa

- c. Búza
- d. Tönköly

6. Mire hasonlított kinézete alapján a manna?

- a. Mustármag
- b. Koriandermag
- c. Lenmag
- d. Tökmag

7. Ézsaiás egyik prófécija így szól: „Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a ... is, mert vizet fakasztok a pusztában” – melyik madár szerepel a kipontozott részben?

- a. Bölömbika
- b. Strucc
- c. Holló
- d. Pacsirta

8. A Jelenések könyvében Isten trónja körül négy élőlény állt. A negyedik élőlény melyik madárhoz hasonlított?

- a. Keselyű
- b. Sólyom
- c. Pelikán
- d. Sas

9. Ezékiás király nyomorúságában csipogott, mint a ... – melyik madárról volt szó?

- a. Fűrj
- b. Csibe
- c. Fecske
- d. Veréb

10. Kiről jegyzi fel a Szentírás, hogy olyan hosszúra nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai lettek, mint a madaraknak?

- a. Nabukodonozor
- b. Sámson
- c. Gedeon
- d. Belsazar

11. Ki fejtett meg egy álmot a madarakról, akik kosárból ették a süteményeket?

- a. Dániel
- b. Jákób
- c. József
- d. Zakariás

12. Melyik madárból került két darab egy fillérbe Jézus idejében?

- a. Gerle
- b. Fűrj
- c. Fecske
- d. Veréb

Az előző feladvány megfejtése:

- 1 – b: Fahéj (több helyen is: 2Móz 30,23; Péld 7,17; Én 4,14; Ez 27,19; Jel 18,13)
- 2 – c: Jóás és Amacjá (2Kir 14,9; 2Krón 25,18)
- 3 – a: Ráchel és Lea (1Móz 30,14-16)
- 4 – c: Izsóp (Jn 19,29)
- 5 – d: Konkoly (Mt 13,25-40)
- 6 – b: Tamariskuszfa (1Móz 21,33)
- 7 – a: Gránátalma (1Sám 14,2)
- 8 – d: 10 (Ézs 5,10)
- 9 – d: Szederfa (2Sám 5,23)
- 10 – b: Liliom (Mt 6,28; Lk 12,27)
- 11 – c: Absolon (2Sám 14,30)
- 12 – a: Babér (egyáltalán nem szerepel a Bibliában)
- 13 – b: Koriander (2Móz 16,31; 4Móz 11,7)

Helyes megfejtést küldtek be: Szutor Józsefné (Bp.), Mészáros Lajos (Albertirsa), és további 44-en, lásd a keresztretjvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket. **Gratulálunk!**

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

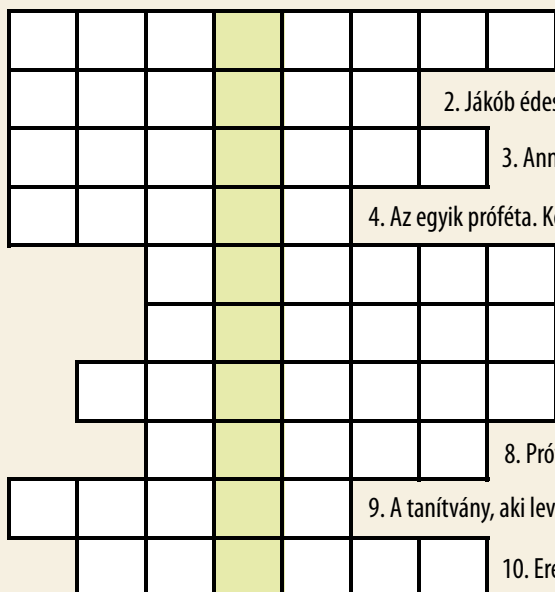

GYEREKREJTVÉNY

KEDVES GYEREKEK!

A mostani rejtvény megfejtése egy város.

Mi a város neve, és hogyan kapcsolódik a pünkösdi eseményekhez?

1. Varázsló, akit az Apostolok Cselekedetei könyv említ, és akiről fel van jegyezve, hogy mivel megpróbálta eltéríteni „főnökét” a hittől, megvakult.

2. Jákób édesanyja

3. Annak az angyalnak a neve, aki megjelent Dánielnek

4. Az egyik próféta. Könyve 3 fejezetből áll a Bibliában

5. Kornéliusz katonai rangja volt

6. Zsidó nő, aki megmentette a népét a kiirtástól. Van egy róla elnevezett könyv is a Bibliában.

7. Meghalt, mert a feleségével együtt hazudott

8. Próféta, akit bujdosása alatt hollók tápláltak

9. A tanítvány, aki levágta a főpap szolgájának a fülét Jézus elfogásakor

10. Erejéről híres férfi

A helyes megfejtést küldjétek be címünkre: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.

Beküldési határidő: 2022. augusztus 31. | A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Archív missziós filmek, olvasmányok a neten | www.dralmasimihaly.hu

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. A fenti honlapon filmek, hanganyagok, képgaléria, prédikációk, könyvek, írások találhatók.

Néhány téma: imaházépítések és átadások, bemerítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélikai filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszi Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szőkepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb.

A honlapot ajánljuk Olvasóink figyelmébe!

–am–

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY | PMB 12. PK 60.255/2002/4.

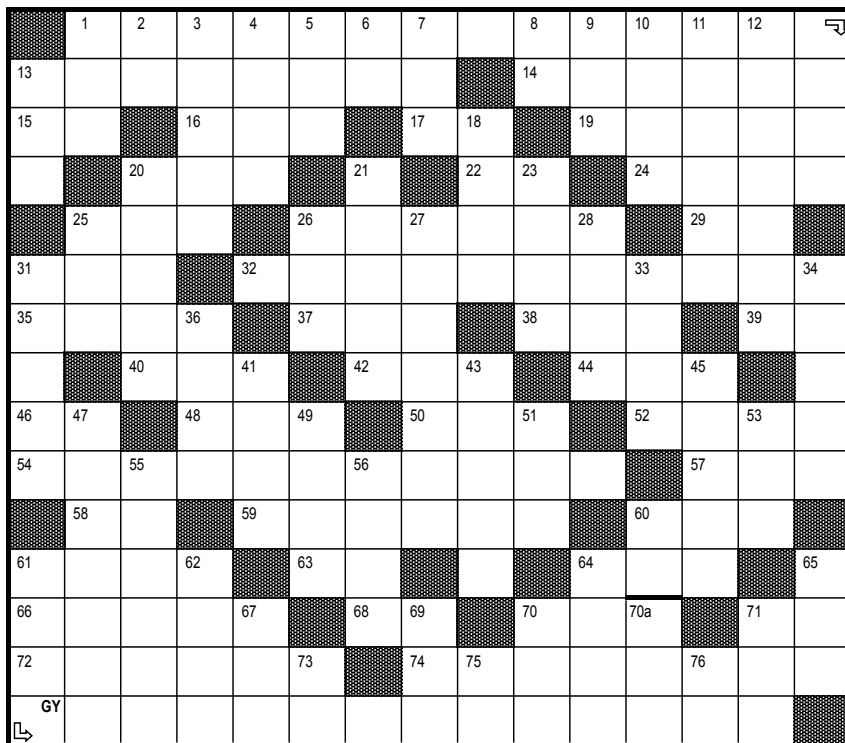
Számlaszám: 11742252-20061533 | OTP Bank Rt. | Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 | Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171 | E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu | Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály | Rejtényszerkesztő: Dr. Sajben Klára

| Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KERESZTREJTVÉNY

A rejtvény megfejtése a függőleges 61, vízszintes 1, vízszintes 54, függőleges 31 és vízszintes 32 szám alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

A bibliai nevek az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jelezzük. A megfejtendő igevers a Magyar Bibliatársulat új fordítású Bibliája 2014-es változata szerint került a rejtvénybe.

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers második része. Ország, Arjók, a sziddim-völgyi csata egyik résztvevője volt a királya 14. Ábrahám egyik fia második feleségétől, Ketúrától (Kár. ford.) – az utolsó magánhangzón ékezethiánnyal 15. Kettőzve: egy gyerekjáték neve 16. Lohol 17. Féltke! 19. Erők vektoriális összegzése – ford. 20. Mozog, helyet változtat 22. Lenge 24. Nem állandó – ford. 25. Józsué atyja 26. Jákób édesanyja 29. Többes számú személyes névmás 31. Pest megyei város **32. A megfejtendő igevers ötödik része** 35. Van ilyen víz is 37. Bírósági ügy 38. Koralldarab! 39. Az izmokat rögzíti a csontokhoz 40. Pálca – ford. 42. Ének 44. Beborít, takar 46. Tufa egynemű betűi 48. Ő-vel az elején: már nem fiatal 50. Szórakozóhely 52. Itt lakott Éli és Sámuel **54. A megfejtendő igevers harmadik része** 57. Havilától eddig telepedtek le Izmaél leszármazottai 58. Rosszalló szócska – ford.

59. Ő ápolta az idős Dávidot 60. Ezen a földön telepedett le Kain, az Édentől keletre 61. ATGS 63. Dísz 64. Kelet-Európában a X–XI. században feltűnt török nép, amelynek több törzse a XIII. században hazánkban – főleg a Kis- és Nagykunságban – telepedett le 66. ...Happúk, Jób egyik leánya 68. Belül ráesik! 70. I-vel a végén: kistermetű ló 71. Szaft 72. Áron egyik fia 74. A bétéliek egyik küldötte Zakariášhoz, aki a börtöllel kapcsolatosan tett fel kérdést („sirjunk-e az ötödik hónapban?”)

Függőleges:

1. Énekszólám – ford. 2. Tova 3. Jósias király írnoka 4. Társas összejevetel 5. Nem azt 6. Másolni kezd! 7. Művészet angolul 8. Az érem két oldala! 9. Női betűi keverve 10. Zakariáš próféta nagyapja 11. Egyfajta téli sportot végzők 12. Z-vel az elején: mezopotámiai templomforma – ford. 13. Van ilyen hal is 18. ...Melek, ő szabadította ki Jeremiást a ciszternából 20. Ézsau felesége 21. "Hágár kútja" e város és Kádés között található 23. Tanult tinó 25. NRZ 26. Ritmusos szövegből álló zenei műfaj 27. Őt választotta a tömeg Jézus helyett 28. AZ 1960-as években még a Föld legnagyobb tava volt **31. A megfejtendő igevers negyedik része** 33. Termetes, nagy méretű 34. Itt lakott a halottidéző asszony, akihez elment Saul 36. A-val a végén: gabonafélék őrlésekor keletkező melléktermék 41. Cóár királya, a sziddim-völgyi csata egyik résztvevője 43. Jákób apósa 45. Az Édenből induló folyó egyik ága a négy közül 47. Testünk legmagasabb pontja 49. Csavaros eszű ember 51. Szóvégi toldalak 53. Sém egyik fia 55. Az áram

teheti 56. Efraimi bálványimádó férfi 60. A nitrogén és az urán vegyjele **61. A megfejtendő igevers első része** 62. Sablon – az első magánhangzón ékezethiánnyal 64. Száraz növény 65. Saul nagybátyja, egyben hadsereg-parancsnokának az atyja 67. A tornázás része! 69. Pottyanj 70. Sátorkészítő volt az eredeti foglalkozása 70a. Az ünnep vége! 71. Lábán idősebbik lánya – a második magánhangzón ékezetfőléssel 73. Részvénytársaság 75. Az izzóban van! 76. Cipő egynemű betűi

Beküldési határidő: 2022. 08. 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Ha valaki Krisztusban van, új teremtes az, a régi elmúlt, és íme: új jött lére.”
(2Kor 5,17)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Bató Pál* (Dunaharaszti), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Sáfri János* (Pécel), Székely Irén* (Bp.), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Bereczki Antal Józsefné* (Békés), Surányi Pál* (Dunaharaszti), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Lisztes András* (Albertirsa), Csörsz Mihályné* (Bükkzsérc), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Dicső Lászlóné* (Nagyvarsány), Kovács Sándorné* (Miske), Sándor Mária* (Bp.), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Dajka Péter* (Mikepércs), Polányi Károlyné* (Bp.), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Kiss Antal* (Gyula), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Gaál Miklósné* (Tard), Varga Lajosné* (Isaszeg), Hodozsó Jánosné* (Méhkerék), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Döme Károlyné* (Zirc), Marton András* (Bp.), Horváth Jánosné* (Fadd), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Dan János* (Békés), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Bató Tiborné* (Ócsa), Fonyódi Eszter (), Hégely Béláné (Békés), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Szabóné Nagy Ilona (Bp. Rákospalota), Laczkovszki Jánosné (Bp.), Fodorné Bálint Andrea (Szekszárd), Török Sándor (Debrecen), Neuheiser Jánosné (Borjád), Rózsa Béláné (Veresegyház), Kiss Lajos (Debrecen), Bacsa Jánosné (Lucfalva)

Könyvjutalomban részesült:

Schmal Henrikné (Balatonszemes), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Szutor Józsefné (Bp.), Török Sándor (Debrecen), Döme Károlyné (Zirc)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.